

9. Luther, Joh. Gualterus: De homicida in persona
errante

10. Roederbeccius, Georgius Pentus: De privilegiis ingeniorum

11. ^{errantium} Schmid, Joh. Gonsertus: ^{Disputationis in ang. Superiori Italiae deus boni.} Cum nobilitas in principibus imperio adsceris-

12. Schroeterus, Johannes Christophorus: De exceptionibus
post sententiam opposi solitis 2 Exempl.

13. Schroeterus, Johannes Christophorus: De exceptionibus post
sententiam opposi solitis 1722.

14. Storre, Henric. Anton: De actionibus contra
magistratum vel judicem instituentis.

1709

1. Bayerus, Georgius Constantinus: De foro multorum principum
legatorum.

2^a. b. Bilger, Johann Friedrich: De diebus confessorio.
2 Exempl.

3. Dammertner, Joh. Friedric: De jure principibus sacro.

4. Fichtner, Joh. Georgius : De actione condictionis
de sporaliis

5. ^{54 st} Franke, Samuil : De jurisdictionum fructibus

6. ^{64 st} Hildebrand, Hieronymus : De conservatione personarum
nocturn. Von schottischer Heyung 2. u. 3. Bd. 2. Baupt

7. Hildebrand, Hieronymus : De jure regali in aliis
territoriis superioritatem non imperante.

8. Koenig, Johann Georgius : De mensuris dolosificis

9. Rink, Eustachius Gottlieb : De collisione legum
naturalium.

10. Pommerius, Christophorus : Saltus ab extremis ad
extremum generis sub regiam curis privi
{ quae vulgo vocatur Fastnacht }

11. Wuelker, Georgius Christophorus : Furtum in propria
causa. — Dissert. in publicam.

21
4
Q. D. B. V.
DISSERTATIO INAUGURALIS 18.
JVRIDICA

De 1708 4
JVDICIS DECRETO
IMMISSORIALI,

29
P. 6
— Quam
SVB
DIVINO PRÆSIDIO,

EX DECRETO
MAGNIFICI
JCTORVM ORDINIS

in
VNIVERSITATĒ ALTDORFINA
PRO LICENTIA,
SVMMOS IN VTROQVE JURE HO-
NORES ET PRIVILEGIA DOCTORALIA

ritè obtinendi,
Solemni & publica Ventilationi
subjiciet

ad d. 30. Augusti 1708.

JOH. FRIEDERICVS ESCHERICH,
Werthemia - Francus.

Literis MAGNI DANIELIS MEYERL.

18.

12.

D. D. B. N.
DISSERTATIO IN AUCTORITATE
MAGISTRICA

JUDICIS DECRETI
IMMISSORIALI

QUINQUE REBUS

IN OMNIBUS

UNIVERSITATE

PROFESSORUM

SEMINARIUM IN VIROCOLO

IN AUCTORITATE

IN AUCTORITATE

PRÆFATIO.

Ametsi in iudicio Camerali ex capite contumaciæ lite non contestata semper procedatur in causa principali, nec regulariter amplius locum habeat immissio in bona, vigore R. I. de Anno 1654. §. Würde hierauf, 36. sed Reo non comparente in Termino petatur Proclama das Ruffen/ post proclama & Decretum, actor obediens expectet sex Juridicas, hisque elapsis soleat efflagitare, ut lis pro contestata accipiat, & ipse ad ulteriora admittatur, quo facto in

A 2

causa

*causa submittatur, Ord. Cam. p. 3. tit. 52.
 §. 3. Blum. Process. Cam. tit. 66. n. 61.
 & seq. Et sic sententia definitiva in Nego-
 tio principali impetretur. Nihilominus ta-
 men post varios astuantis animi motus Pro-
 cessum immissionis ob frequentiore in aliis
 judiciis usum Et difficultatem hujus articu-
 li, loco Dissertationis inauguralis pertra-
 ctandum elegi. Titulum inscripsi de Judi-
 cis Decreto immisoriali, quoniam ipsa
 immissionis forma consistit in jussu Magistra-
 tus, hic jussus partim verbis expressis niti-
 tur Edicti, dum Prætor ait: Qui judicio
 sistendi causa fidejussorem dedit, si
 neque potestatem sui faciat, neque
 defenderetur, iri jubebo. L. 2. ff. Ex
 quib. caus. in pos. eatur. partim verò
 declaratur per Magistratus pronunciationem
 precipientis immissionem, quæ non tantum
 in causa contumaciæ obtinet, sed Et varian-
 tibus circumstantiis quoad exercitium va-
 riè*

riè applicatur aliis factis & negotiis. Et licet supra in casu cautionis de iudicio sisti præstita immissio decreta arguitur, sine dubio tamen etiam non interposita fideiussione idem dicendum, si reus legitimè citatus neque per se, neque per alios, sufficienti mandato instructos, defenditur, cum reliqua iura indeterminatè loquantur, L. cum proponas. 9. cum authen. seq. C. de Bon. auth. jud. poss. cap. Quoniam. 5. & tot. tit. §. ut lite non contest. Ut verò succindè hæc materia pertractetur, ordinis gratiâ eandem sequentibus capitibus veluti cancellis circumscriptam volui, dicturus nimirum (1) de Persona Iudicis ejusque differentia ab aliis personis publicis, (2) Quotuplex sit Decretum immissoriale, (3) De Contumacia seu materia propria hujus Decreti, ejusque pœnis diversis, (4) De variis missionum Generibus, (5) de Contrariis, (6) de Effectibus.

DIRIGENTE DEO!
TRACTATIO IPSA.

§. I.

Secundum Leges Imperii Principes & Status obligati sunt, ut iudices idoneos rerumque forensium peritos muneri iustitiæ administrando præponant. *Recess. Imp. de Anno 1654. §. Wenn sich auch. 109.* Vocabulum iudicis compositum est ex voce *Jus*, & verbo *dicere*, est enim Iudex Persona quasi Jus dicens. *Varro Lib. 4. de L.L.* æquè notum atque satis cognitum puto, ac ipsius iudicis descriptio est, quod sit persona publica, quæ controversias forenses legitimè cognoscendi ac decidendi potestate ac publica autoritate pollet. Hinc differt (1) à Notariis characterem personæ publicæ equidem habentibus, quorum tamen munus non consistit in cognitione & decisione litium, sed in Instrumentorum confessione. *Constit. Maximil. von Ordnung der Notarien. de Anno 1512. §. Und nachdem. 3.* (2) à Iudicibus commissariis, qui licet causam cognoscant ac decendant, non tamen potestatem hanc iudiciariam exercent autoritate publica, sed partium tantummodo consensu sibi tributam ac collatam. (3) à reliquis Personis publicis functionis & expeditionis intuitu ipsi sine uberiori explicatione satis contradistinctis. Qualitatem sive habilitatem iudicis, quæ ad hoc munus obeundum requiritur, & ipsius officium nobile & mercenarium ejusque exercitium ut copiosius explicem, nec instituti ratio, nec pagellarum harum angustia patitur.

§. II. Ean-

§. II.

Eandem potestatem non habebant iudices dati seu pedanei, quibus simplex & nuda de solo facto cognoscendi potestas concedita & concessa intelligebatur, quique ex formula ipsis à Prætoribus præscripta, & ad unguem observanda controversiam dirimebant, neque exequi poterant sententiam, sed executionem Magistratui relinquere debebant. *L. 15. π. de Re jud.* Idcirco reprehenditur Prætor ab Ulpiano *L. 5. π. eod. tit.* quod in Edicto Jurisdictionis vocabulum minus appositè adhibuisset, ajens: CVJVS DE EA RE JURISDICTIO EST, melius enim scripsisset: CVJVS DE EA RE NOTIO EST. Etenim notionis nomen etiam ad eos pertinet, qui jurisdictionem non habent, sed habent de quavis alia causa notionem. Nostris moribus etiam Magistratus municipales in possessionem mittunt. vid. *Lauterb. ad tit. quib. ex caus. in poss. eatur.*

§. III.

Pro expedienda justitia duas facultates judici esse concessas palam est. Altera in cognoscendo & decernendo consistit, & propriè jurisdictionis nomine venit. Altera jubendo absolvitur, & Imperii denominatione indigitatur. Hæ si probè discernuntur benè intelligere possumus. *L. Jubere. 4. π. de Jurisdic. & L. Ea que. 26. π. ad Municip.* quando ibidem processus immisionis in Bonâ, magis imperii, quàm jurisdictionis esse asseritur; Et cum talis immissio non sit præcipitanda, ideo causæ cognitione opus est & Decreto; in causæ cognitione judicem adhibere oportet legalem sollicitudinem, num sufficiens adsit causa, vel res apud eum ventilata veritate nitatur; causæ cognitionem excipit Decretum Judicis, cui insimul immis-
sio

lio inserta, ita ut actor in corporalem possessionem rerum Debitoris pro causa custodiae realiter missus intelligatur *L. 5. §. 27. π. Ut in possess. Legat. & fideicommiss.* & sic immissio per judicem executioni non datur, nec in terminis nudi praecepti subsistit, prout formam hujusmodi immisionis ponit *Specul. de prim. Decret. n. 5. & ex eo Coler. de process. execut. part. 3. cap. 8.*

§. IV.

Decretum immissoriale duplex est, aliud primum vocatur, aliud secundum. Illud tantum permittit facultatem detinendae & custodiendae rei, in quam missio facta est, & sic consequitur jus in re, sive pignus praetorium. *L. 26. π. de pign. act. & tot. tit. C. de pign. prat. ita ut liceat immisso detinere rem, colligere & custodire fructus eum in finem, quo reus contumax taedio affectus deposita contumacia obediatur, & juri se sistat. Censetur hoc decretum modici praedicii, quia contumax, si expensas litis solvit, & damna propter contumaciam data, sub cautione litis deinceps proseguendae, res suas potest recipere, juxta *Nov. 53. c. 4. & Auth. Et qui. Cod. de Bon. auth. jud. poss. cap. Cum venissent. 3. §. de eo, qui mitt. in poss.* Si reus per integrum annum a tempore primi Decreti numerandum reapse non solvit expensas, neque ad debitam suscipiendae litis cautionem se offert, juxta *dict. cap. cum venissent. 3. §. de eo, qui mitt. in poss.* actor impetrare potest immisionem ex secundo decreto, quod majus praedictum affert, quia tribuit actori immisso veram possessionem & quandoque statim dominium *L. si finita. 15. §. 16. & 33. π. de damn. infect. cap. 1. §. dict. tit.* Cujus intuitu cum verè possideat, publicianam actionem habet. *L. 18. §. 15. de damn. infect.* & remedia possessoria *d. §. 15. & consequitur fructus rerum, quos tamen non plene**

plene lucratur sed in Creditum reputare debet, *L. Titia*
48. π. de solut. prius quidem in usuras, deinde in sortem;
 Si satisfactum est possessori is jubetur possessionem ite-
 rum dimittere, vel à iudice debito modo iterum exmit-
 titur, *Arg. L. 14. π. de Re jud.*

§. V.

Primum & secundum Decretum non sunt figmen-
 ta Doctorum, sed vera juris Remedia, non tantum in
 materia damni infecti, sed etiam in aliis usitata; Proxi-
 ma utriusque causa est contumacia se in iudicio non si-
 stentium, nec respondentium, vel alias in casibus legiti-
 mis non caventium, *L. 2. π. Ex. quib. caus. L. si finita §. 16.*
de dam. infect. L. cum proponas §. C. de Bon. auth. jud. possid.
 contra contumaces verò non eadem poenæ competunt,
 idcirco operæ pretium est, demonstrare quæ & quales
 poenæ his vel illis casibus locum sibi vindicent, præli-
 minariter autem distinguendum puto; (1) inter causas
 criminales & civiles, (2) inter Actorem & Reum, (3) in-
 ter contumaciam ante vel post litis contestationem com-
 missam.

§. VI.

In *causis criminalibus* poena contumaciæ est annota-
 tio & confiscatio Bonorum *L. fin. π. de requirend. Reis.*
L. 2. C. eod. concomitans poena legalis est infamia con-
 tumacis *L. 3. C. eod.* Hanc poenam confiscationis non
 nulli equidem non opinantur correctam per *Nov. 134.*
c. 13. utpote cujus Dispositio tantum pertinere dicitur
 ad publicationem Bonorum, quæ per quandam conse-
 quentiam injungebatur condemnatis super crimine pu-
 blico, in quo puncto correctio veteris juris est indulta.
 Multi tamen id probabilius mutatum judicant *arg. tex-
 tus ord. Crim. 206.* ex ratione quod fiscus excludatur à bo-
 nis damnati de crimine scilicet aliò quam de Crimine

B

læsæ

læſæ Majestatis, ergò multò magis excludendus erit à bonis contumacis, Bachov. *in not. ad Treut. Vol. 2. disput. 31. thes. 4.* Blumlacher *ad Ord. Cam. art. 155. n. 7.* In causis civilibus si actor est contumax five ante five post litem contestatam Reus impetrare potest absolutionem à citatione five etiam sententiam in principali negotio ferendam per *L. properandum 13. §. 1. C. de jud. Nov. 112. cap. 3. & cap. 3. de dol. & contum.* Præterea Actor excluditur ab omni beneficio appellationis, idque non tantum intuitu expensarum, five sportularum judicii, si in eas condemnatus sit, sed & si contra eum in causa principali vel in totum vel ex parte sit pronunciatum, v. g. Judex Reum condemnavit Actori omiſſa mentione usurarum non poterat Actor contumax appellare per *L. properandum 13. §. 2. C. de jud. L. 10. C. quorum appellat. non recip. L. 23. §. f. n. de appell.*

§. VII.

Quando Reus est contumax ante litis contestationem non potest contra illum procedi ad definitivam nec de jure Civili, nec de Jure Canonico. *Nov. 53. c. 4. & cap. Quoniam frequenter §. 2. ut lit. non contest.* Sed actor impetrare valet immissionem in bona ex primo Decreto. *L. 2. n. ex quibus caus. in poss. L. 21. §. 2. eod.* Reus vero duplici via contumax fit, vel ex capite absentiae, vel ex capite occultationis in fraudem Creditorum, hujus distinctionis fundamentum habetur in *d. l. 2. juncta L. fulcinus §. 1. & 17. Ex quib. caus. in poss.* priori specie obtinet immissio in Bona, posteriori vero ex Edicto Prætoris hanc in rem edito, mox post solennes citationes ex sententia judicantis, bonorum pro modo debiti venditio est impetranda *d. L. fulcinus §. 1. L. 16. §. 4. C. de his qui ad Eccles. confug.* quia tamen Creditor non tantum debet probare latitare debitorem, sed & in fraudem suam latitare,

tare, ob difficultatem probandi præstat eligere alterum immissionis modum ex capite absentiae quo non statim possessio tribuitur, sed bonorum detentio, & postea possessio secundum prius deducta.

§. VIII.

Quando Reus est contumax post litis contestationem, vel constat de meritis causæ principalis, vel non, si constat, fertur ad petitionem actoris sententia definitiva L. 13. §. 1. C. de judic. diciturque Reus contumax contraxisse Eremodicium, si non constat, obtinet immissio in Bona ex primo decreto, pro mensura debiti declarati cap. prout 4. §. de dol. & contum. Non vero is est effectus sententiæ in contumaciam latae, quasi contumax præcisè debeat condemnari, & amittere causam, sed si bonam causam habet, etiam ipse vincere debet; indistinctè tamen, siue vincat siue succumbat in expensas condemnandus est L. properandum 13. §. 3. C. de jud. cap. Quoniam frequenter 5. §. ubi lit. non contest. Specialis casus est in Recess. Deput. de anno 1600 §. In dem Fall aber 102. ubi in causis pupillorum vel minorum proceditur in contumaciam, non in puncto principali, sed ad immissionem in Bona ex primo vel secundo Decreto, & quidem in bona non pupillorum vel minorum sed tutorum & Curatorum, Ord. Cam. Part. 3. tit. 52. quorum punienda fuit contumacia neque correctæ est hæc dispositio per R. I. 1654. §. Würde hierauf, Blum. Process. Cam. tit. 66. n. 55. Quia lex Generalis subsequens non tollit Legem præcedentem, speciali ratione subnixam, cum alias generi per speciem derogari soleat, per L. 81. n. de R. I.

§. IX.

Dantur autem in Jure variæ species immissionis in Bona, veluti in pignore conventionali, vigore cujus licet Creditori Bona debitoris ingredi ex pacto executivo

propter retardatam solutionem, quare clausula nostro tempore obligationibus inseritur : Es soll der Creditor fug und Macht haben mit oder ohne Recht das unterpfandete Gut an zugreifen / in possess zu nehmen und zu veräußern. Nec tamen ubi debitor non solvit, nec in possessionem Creditorem spontem admittit violenter & privatim ejici potest, imo etsi ingrediatur istum fundum oppignoratum creditor propria autoritate, solus ingressus non tribuit actualem possessionem, sed si vult possessor legitimus fieri, accedere debet autoritas judicis, *conf. Dn. Stryk. de in vestig. act. sect. 2. memb. 5. §. 12.* à quo ex Lege conventionis creditor immitti debet, non quidem in universa bona, sed pro mensura & quantitate debiti. *L. Creditores 3. C. de pig. & Hypoth.* Hoc pactum de occupando possessionem vel ingrediendo differt à clausula constituti possessorii, qua possessio naturalis & civilis in constitutarium transit. *L. 13. pr. de acq. vel amit. poss. Coler. process. execut. part. 1. c. 5. n. 115. & seq.*

§. X.

Cum porrò pignus judiciale, quod capitur sententiæ exequendæ gratia, victor non aliter consequatur nisi immisione per competentem judicem facta. *Brunn. process. civ. c. 29. §. 2.* non inconsultum erit de hoc puncto, si in causâ judicati pignus captum sit, differere. Nimirum si pars condemnata non satisfacit judicato, res condemnati pro executione sententiæ pignoris loco capi solent, ut publicè veneant, indeque parti victrici satisfiat, debitore non solvente aut si per dolum adversarii res vendi nequeant, actori dominium pignorum captorum addicitur secundum *L. fin. C. si in caus. jud. pig. capt. sit. junct. L. fin. C. de jure dom. impetr.* In ista pignorum judicialium captura à legibus præscriptus ordo servari debet, ut primo res mobiles, vel si hæ non sufficientes res immo-

immobiles, ad extremum vero nomina capiantur & in causam iudicati legitime convertantur *L. à Divo Pio. 15. §. 2. de Re jud. Carpz. in Process. tit. 25. art. 2. §. 1. & 2. n. 10.*

§. XI.

Imperator Antoninus Augustus rescripsit certis ex causis etiam in propria bona heredis, legatarios & fideicommissarios esse mittendos ob moram satisfactionis, id est, si à tempore relictæ legati intra 6. menses hæres ob legata & fideicommissa non satisfecerit, tunc per Decretum legatarii & fideicommissarii particulares facultatem accipiunt eundi in bona heredis & percipiendi fructus ex illis pro modo legati, & quantitate debita, usque ad plenariam satisfactionem. *L. 5. §. 16. π. ut in poss. legat & fidei L. 6. Cod. eod. tit. vid. Magnif. Dn. Stryk. Tract. in vestig. act. sect. 4. memb. 4. §. 92. non tamen competit missio distrahendi facultas, in quo pignus hoc, à pignore conventionali differt, sed fit solummodo in bona hæc missio propter moram cautionis legatorum vel fideicommissorum gratia præstandæ *L. 1. §. 1. & L. 13. π. dict. tit.* Prætor enim dedit hoc legatario & fideicommissario conditionato ac sub die honorato, ut eidem caveatur, hinc satisfactione ritè interposita, extinguitur hæc immissio prætoria. Cæterum ille qui fideicommissorum servandorum causa missus est in possessionem, non prius de possessione decedere debet, quam ei fideicommissum solutum aut eo nomine satisfatum fuit *L. 13. π. eod.**

§. XII.

Aliud Exemplum occurrit in *L. 2. C. Ubi in rem act. exerceri deb.* in eo qui alieno nomine rem immobilem possidens litem ab aliquo per in rem actionem sustinuit. Hic statim in iudicio viva voce vel in scriptis dominum suum nominare tenetur, ut litem à se avertat, & ab instantia absolvatur, Dominus verò rei controversæ illam

excipiat, ac jus suum defendat, vel per se, vel per procuratorem, certo dierum spatio à judice definiendo, si nominatus venit, actoris intentionem suscepturus, judex secundum communem judiciorum ordinem procedit, & tandem sua sententia causam dijudicat; si autem nominatus post triplex edictum citatorium non compareret in judicio, judex summam causam cognoscens, actorem in possessionem rerum mittere non tardabit *d. L. 2. & cap. ult. §. ut lit. non contest.* ita tamen ut nominato absenti jus proprietatis, si quod habet, & petitorium salvum reservet *d. L. 2. ibi: omni allegatione absentis de principali questione reservata*, quod ipsum confirmavit *Elef. Sax. in ord. Process. cap. 14. §. ult. vers.* Es wäre denn daß der Beklagte das Jenige / warumb Er beklagt wird / nicht vor sich selbst / sondern von eines andern wegen innen hätte / und vor der Kriegs-Befestigung / den / welchem es angehört angebe / und Ihn den Krieg anzukünden böte / dann auf solchen Fall würde Er sine expensarum refusione billig ex lite gelassen / und die Sach würde von dem rechten Herrn des Guts ausgeführt. *Lauterb. Vol. Disput. 13. de Nominat. §. 27.*

§. XIII.

Similiter huc spectat & illa decernenda immissio, quando inter binas ædes paries esset, qui ita ventrem faceret ut in vicini domum semipedem aut amplius protrumberet, vicinus cautionem damni infecti petere potest, *L. 7. pr. π. de dam. infect.* sed necessarium est, ut oculo corporali, ruinosam domum videatur, qua ex parte periculum imminet. Hæc ocularis inspectio fit auctoritate publica Magistratus vel Judicis *L. ad officium 8. §. 1. π. fin. regund. L. 1. §. 4. de vertr. inspic.* per peritos in arte murarios, parte, cujus inter est, citatâ. Denique præsentibus Commissarii rem oculis subjiciant & ad committentem

tertem referant. Ruland. *de Commiss. P. 1. Lib. 1. n. 15. & part. 2. L. 3. cap. 4. n. 2. item cap. 10. & 11.* quo factò iudex pro ratione periculi, vel damni cautionis quantitatem determinat, si damni infecti non cavetur, ex edicto mittitur vicinus in possessionem à prætore in eam partem, quæ ruinosa esse videtur *L. 15. §. 1. π. de damn. infect.*

§. XIV.

His speciebus connumerari meretur immissio Justiniana ex *L. fin. C. de Edict. D. Hadriani. tollend.* vi cuius hæres testamentarius sive exasse, sive ex parte institutus Testamentum Judici offert, nullo visibili dispositionis vitio laborans, sive ut verba legis habent, quod non cancellatum neque abolitum neque ex quacunque suæ formæ parte viciatum, sed quod prima figura sine omni vituperatione apparet, petitque, ut iudex imploratus impertiatur officium suum, ipsumque in testamento exhibito heredem institutum, ex voluntate ultima defuncti testatoris immittat in possessionem rerum vel bonorum relictorum, dilata quæstione in iudicium petitorium, an testator testamenti faciendi jus habuerit, vel an testamentum valeat hominis valdè ægroti, vel quod factum est ad interrogationem, an non valeat. Perez. *ad Cod. cit. tit. per tot. conf. Mey. P. 2. decis. 281. vid. Magnif. Dn. Stryk. Traict. de Cause. Testam. pag. m. 335.*

§. XV.

Hic etiam quæritur, an non sponsa in casum si contumaciter sponsus nuptias consummare differat, in bona ipsius immitti possit, ut exinde interea alimenta sibi quærat? in Casu sponsæ desolatae hoc extra dubium ponit Carpz. *Jurisprud. Eccles. Lib. 2. def. 126.* fundamentum ejus situm est, in commiseratione personæ imprægnatæ, & deperdita fortuna præterea in favorem partus, ut conceptus crescere, & nasci possit, quo pertinet *tot. tit. de ventr.*

ventr. in poss. mittend. Verum idem juris quoque esse
 puto, quoad ipsam sponfam, si alimentis opus habeat,
 quod immisionem in bona sponsi pro illis consequen-
 dis, petere possit, Ratio hæc est, si enim sponsus non
 contumax in consummando matrimonio fuisset, alimen-
 ta ipsi præstare debuisset, ergò ob contumaciam, ne ex
 delicto suo consequatur commodum pariter tenebitur.
 Quo remedio sponsæ etiam consulti potest, si sponsus
 penitus eam deserat, vel matrimonium consummare de-
 trectet, ut in sponsi bona immittatur, pari effectu, ac
 si cum sponso legitimè copulata fuisset, Carpz. *Jurisprud.*
Eccles. L. 2. def. 136.

§. XVI.

Denique est notandum, Phrasin istam subinde huc-
 usque memoratam mitti in possessionem aliter à feudi-
 stis usurpari, aliter verò à JCtis Romanis. Nam Jure
 Justiniano cum in possessionem rei mittit prætor, non
 oppido possessionem tribuit, sed tantum custodiam re-
 rum & detentionem concedit, non enim veram immis-
 sus consequitur possessionem nec naturalem nec civilem.
*L. 3. §. ult. π. de acq. vel amitt. poss. L. 12. Ex quib. caus. in
 poss. eatur. L. 15. §. 20. & 21. π. de damn. inf. L. 5. pr. Ut in
 possess. legat. vel fideicom. feudistis autem in possessionem
 feudi mittere idem est, quod vacuum feudi possessio-
 nem tradere, sive realiter & naturaliter investire 2. feud.
 7. §. ult. ibi: investitura facta & fidelitate subsecuta omnimo-
 do cogatur Dominus investitum in vacuum possessionem mittere,
 quod si differat, omnem utilitatem ei præstabit.* Actor verò
 intendens vacuum possessionem sibi tradi oportere, vel
 per Pares Curia, vel per breve testatum probare de-
 bet, investituram factam esse 2. feud. 2. quam probatio-
 nem si præstiterit, in possessionem feudi à Domino im-
 mitti debet. 1. feud. 4.

§. XVII. Si-

§. XVII.

Sicuti omnis actus imperii, quem Judex incompetens exercet, ob defectum Jurisdictionis nullitatem substantialem & insanabilem contrahit, itaque nullitate apparente, tametsi fatalia appellationis neglecta sint, jus partis nihilominus salvum est *L. 1. §. 2. π. quod quisque jur. in alt. stat. Recess. Imp. de anno 1654. §. Bey den Zentgen Nullität en 132.* ita neglecta forma processus immisionis faciendæ à Lege præscripti, decretum immisionis contra hanc formatum vitio nullitatis afficitur, tanquam præcipitanter, & sine sufficienti causæ cognitione emissum. Judicem enim oportet causas apud se ventilatas plenè cognoscere, & sollicitudinem adhibere, priusquam ferat sententiam. *L. Hac Lege 2. Cod. de Sent. & interloc.* Hinc missio etiam debet adversario denunciari, vel uni ex domesticis aut si nulli adsint, Affinibus & Vicinis per quos verisimilè sit brevi futurum, ut rem gestam absens resciscat. *L. fin. Cod. si per vim vel al. mod. cap. fin. §. de eo qui mitt. in possess. rei serv. caus. L. 4. §. toties π. de damn. infect.* Alioquin debitor eum qui missus est propria auctoritate impune prohibere & officialibus à judice missis resistere potest. *d. L. fin. si per vim. L. 170. de R. l. L. 5. Cod. de Jure fisci.*

§. XVIII.

Supereft ut de effectu consequente immisionem pauca afferamus, is autem varius est, & multiplex, alius enim ex parte judicis immittentis, ne ejus decretum vel jussio ad contentum temere eludatur; alius ex parte Actoris & Rei, si quis jus dicenti non obtemperaverit, & id quod extremum est jurisdictionis non fecerit,

C

hoc

hoc est actum immisionis vel executionis impediverit, poena proponitur, ut quanti ea res est condemnetur à iudice. *L. un. π. si quis ius dicent. non obtemp.* possumus autem ex *Lege 193. π. de Verb. sig.* perspicere hæc verba *quanti res est*: ad æstimationem pertinere, si enim præcisè importaretur quantitas debiti petiti in iudicium deducta, uti nonnulli Doctores volunt, quid opus esset ista æstimatione, unde probabile est, iudicem pro circumstantiis renitentiae factum illud æstimare, deinde poenam modo leviolem, modo graviorem irrogare posse. Huc pertinent ex Praxi Imperii *Comminationes & Declarationes poenarum* quæ mandatis supremorum Tribunalium solent inferi, quæ poenæ postmodum extremè morosis, quique sententiae mandatorum non parent solent injungi. *Ord. Cam. Part. 2. tit. 25. Blum. Process. Cam. tit. 3. n. 14. & 15.*

§. XIX.

Quando quis missus non admittitur sive impeditur venire in possessionem, respectu actoris effectus consequens est, ut applicetur remedium *cap. contingit & de dol. & contum.* sc: ut post lapsum anni veram possessionem nanciscatur, cujus intuitu remedia possessoria habet, *L. 18. §. 15. de dam. inf.* Similiter ad interesse ex interdicto prohibitorio contra impediendum aget. *L. 1. pr. π. Ne fiat vis ei qui in poss.* Aut implorare potest officium iudicis pro immisione per manum militarem expedienda. *arg. L. 63. de R. V.* Si Actor qui Reum provocavit contumax in comparando ante litem contestatam existit, Reus ab instantia iudicis est absolvendus, si post litem contestatam & de causa liqueat, etiam definitivè absolvendus, si non liquet, ab instantia, *L. 13. §. 2. Cod. de jud. Auth. Qui semel Cod. quomodo & quand. jud. sent.* Sed Jure Canonico etiam ante

ante litem contestatam, si Reus onus probandi in justitiam actoris, in se suscipere velit. Si autem actor contumax Reum denuo citari petat, audiendus non est, nisi prius caverit se in Termino judiciali fideliter compariturum. *cap. 1. §. de dol. & contum. & nisi prius expensas restituat cap. 2. cod. L. sancimus 15. Cod. de jud. Carpz. lib. 3. Respons. 30.* porro si missus in possessionem fructus dissipet, tunc fructus dissipati revocantur, & cum aliis sequestrantur *cap. 2. §. de sequest. poss. & fruct.*

§. XX.

Si Reus post litem contestatam est contumax, ad sententiam definitivam procedi potest. *L. 8. Cod. quomodo & quando jud. sent. prof.* non autem est effectus sententiæ in contumaciam latae, quasi contumax præcisè debeat condemnari, sed si bonam causam habet, etiam ipse contumax absens vincere potest, indistinctè tamen sive vincat, sive succumbat in expensas condemnandus per *L. properandum §. 3. Cod. de jud. cap. Quoniam frequenter §. ut lite non contest.* Si verò non liquet, potest peti immisio ex primo decreto pro causa custodiæ *L. 8. C. quomodo & quando jud. sent. prof. cap. 4. §. de dol. & contum.* post annum verò ex novo decreto agitur ad veram possessionem. *Ord. Cam. Tit. 42. §.* Wo aber der Kläger in contumaciam lis habetur pro contestata, & sic etiam lite non expressè contestata ad sententiam definitivam perveniri potest, *Mynf. Cent. 4. observ. 66.* Sicut idem moris est de jure civili in instantia appellationis *L. fin. §. 4. Cod. de temp. appellat.* Si quis autem non dolosè emanserit, sed justo impedimento excurrentium scilicet aquarum inundatione, contagii periculo, aut aliis casibus fortuitis indeclinabilibus v. g. Carceris detentione, arresto retentus fuerit, quo minus

venire ac parere potuerit, justum & æquum omnino erit, huic licet majori succurrere, modo id nitra decendum petatur juxta doctrinam Baldi in *L. fin. n. 10. Cod. de temp. in integr. restit.* id quod pariter confirmatum est in *Recessu Deput. Imp. de anno 1600. §. Als auch die Restitutions 93.*

§. XXI.

Evitabitur tamen præjudicium immissionis ex secundo Decreto, si ante lapsum anni offeratur cautio de judicio sisti, nec sola voluntas hic sufficit, sed præstanda ea est, vel fidejussoribus, vel per juramentum, quia in subsidium sufficit cautio illa, quam quis præstare potest. *Panorm. in cap. 1. §. de eo qui mitt. in poss. rei serv. caus. Judici autem illa securitas adhibenda, parte cujus interest citata, vel etiam in defectu judicis interponenda coram honestis personis cap. 11. §. præterea §. de offic. jud. ord. Quod si per partem vel judicem stet ne illa cautio præstetur, hæc habetur pro præstita & annus non currit c. 2. §. de eo qui mitt. &c. Revocata per cautionem missione expensæ non litis tantum, sed in re probabiliter factæ, restituentur *L. 9. π. de reb. autb. jud. poss.* Deinde removetur præjudicium immissionis ex secundo Decreto, cum Reus probat se contumacem non fuisse, vel annum à tempore primi Decreti lapsum esse negat, sic enim cautione non præstita, nec restitutis expensis, cessabit missio *cap. 3. §. eod. tit. ex quo probatur etiam contra Reipubl. causâ absentem, missiones ex primo Decreto locum habere, quia potuit procuratorem domi relinquere, sed ad secundum Decretum perveniri non debet, sin secus datur restitutio *L. 4. Cod. de restit. mil. Panorm. in cap. ult. §. de eo qui mitt. in possess.***

§. XXII. Si

§. XXII.

Si Dominus rei suæ immobilis utile dominium promissit, & promissarius repromisit fidelitatem suam, ex hac conventionem oritur obligatio, & actio ad rem tradendam, nec dominus liberatur offerendo id quod interest, sed Vasallo præcisè rem ipsam de qua investituram fecit *1. feud. 3. in fin. & 2. feud. 26. ad exemplum venditoris arg. §. 2. l. de donat. tradere tenetur.* Hic obstat textus *2. feud. 7.* ubi Domino tradendæ rei necessitas remissa, & litis æstimatione præstita dominum liberum pronunciare feudista videtur. Sed locus iste cum nostro bene convenit, eique saltem aliquid adjicit, hoc nimirum, quod Dominum rem, de qua investituram fecit non modo tradere oporteat, sed præterea etiam, ad omne damnum quod ex mora sua vasallo causatus est, resarcire & refundere obstringatur.

§. XXIII.

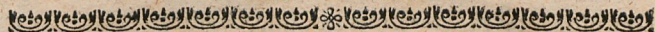
Sufficit hoc de decreto judicis immiseriali pro instituti mei ratione primis quasi digitis tetigisse, difficultas & utilitas hujus materiæ in foro magis me peritiorum efflagitasset, sed ego qui studium theoreticum ab eo quod in foro applicandum nunquam separandum duxi, thema hocce Practicum ideo selegi quoniam eum in finem bonas artes & partes juris addiscendas existimavi, ut in Reipublicæ & fori commodum istis navatâ opera dirigatur, ac denique quotidiano usui in ipsis rerum documentis magis magisque firmetur *arg. §. 6. l. de Satisfat.* Hinc Candide Lector, si non omnia convenienti tramite proposita aut quædam huic conatui deesse deprehenderis, tuo judicio discretivo ea benevolè corrige, Tuisque

que plenioribus legum scitis supple, haud immemor tamen effati *in constar. dedit. nobis Deus §. 113.* apologetici ab Imperatore Justiniano nobis relinqui. Tandem TIBI o Cœleste Numen pro Gubernatione vitæ & Tutela viri-um mearum, potissimum quod studia mea academica benignissimè disposuisti & bono exitu prosperare, clementer voluisti, gratias ago, immortalesque habeo, humilimè obsecrans, ut porro conatus meos omnes adjuvare velis, in augustissimam Nominis Divini gloriam, proximi charitatem, Patriæque salutem.

FINIS.

Qui

Qui sua Castaliis impendit tempora Musis,
Hunc sequitur certo gloria, fama,
decus.

Hinc Themidos justæ fueris quum semper ama-
tor,

accipis & studio præmia digna Tuo:
Effice, *Decreto* summos ut scandat honores,
Tu Themis, *immittas* in Tua templa Vi-
rum.

Gratulor ex animo, Numen Tua cœpta secundet,
& Te perpetua prosperitate beet!

*Nobilissimo DOMINO CANDIDATO,
pro merenda Juris Licentia ul-
timum specimen subituro ani-
mitus gratulaturus hæc ad-
ponebat*

HENRICVS HILDEBRAND, D.
& P. P.

Est Juris nostri prudentia practica tota,
qui leges transfert è scholis promptus ad usum
Practicus exaudit, tali quoque dignus honoris
ESCHRICH, est Titulo, conscribens practica mixta,
sed per id ingenium simul Author monstrat acutum
& docet æquales, eadem si præmia poscant,
si Responsa suis aliquando Clientibus æqua
tradere concipiant, æquali Tramite currant.

Gra-

Gratulor interea Musarum nomine Gradum
 fors semper vernans Virtutis & Artis alumnum
 hunc maneat, laudes meritas nec Livor intrambret.

Hicce

*Nobilissimi atque Jurium peritissimi
 DOMINI CANDIDATI,
 Amici sui suavitissimi
 elegantiam studiorum admiratur*

CAROLVS MAVRICIVS Hofmann
 Jur. Licent.

Est ita; Virtutem sequitur sua Gloria sponte,
 ut solidum corpus solet affectarier umbra.
 Semper enim, ut fas est, digno excipiuntur honore,
 pergravi cura & studia acquisita labore.
 Id quod perdoctus in praesens hisce libellis
 egregio exemplo bene, dulcis Amice, probasti.
 Hinc applaudo Tibi, Patriae praenobile Lumen,
 ESCHRICHI: salve, & felicibus utere fatis.

Prænobilissimo DOMINO ESCHERICHO,
 J. V. Doctorando meritissimo,
 de summis in Jure Honoribus gratulari
 simulque hinc discedenti propitios viales apprecari
 paucis hisce rudi quidem minerva
 sed affectu sincero scriptis
 voluit debuit

Erhard. Spiz. J. V. Ddus.

Alsdorf, Diss., A708/03

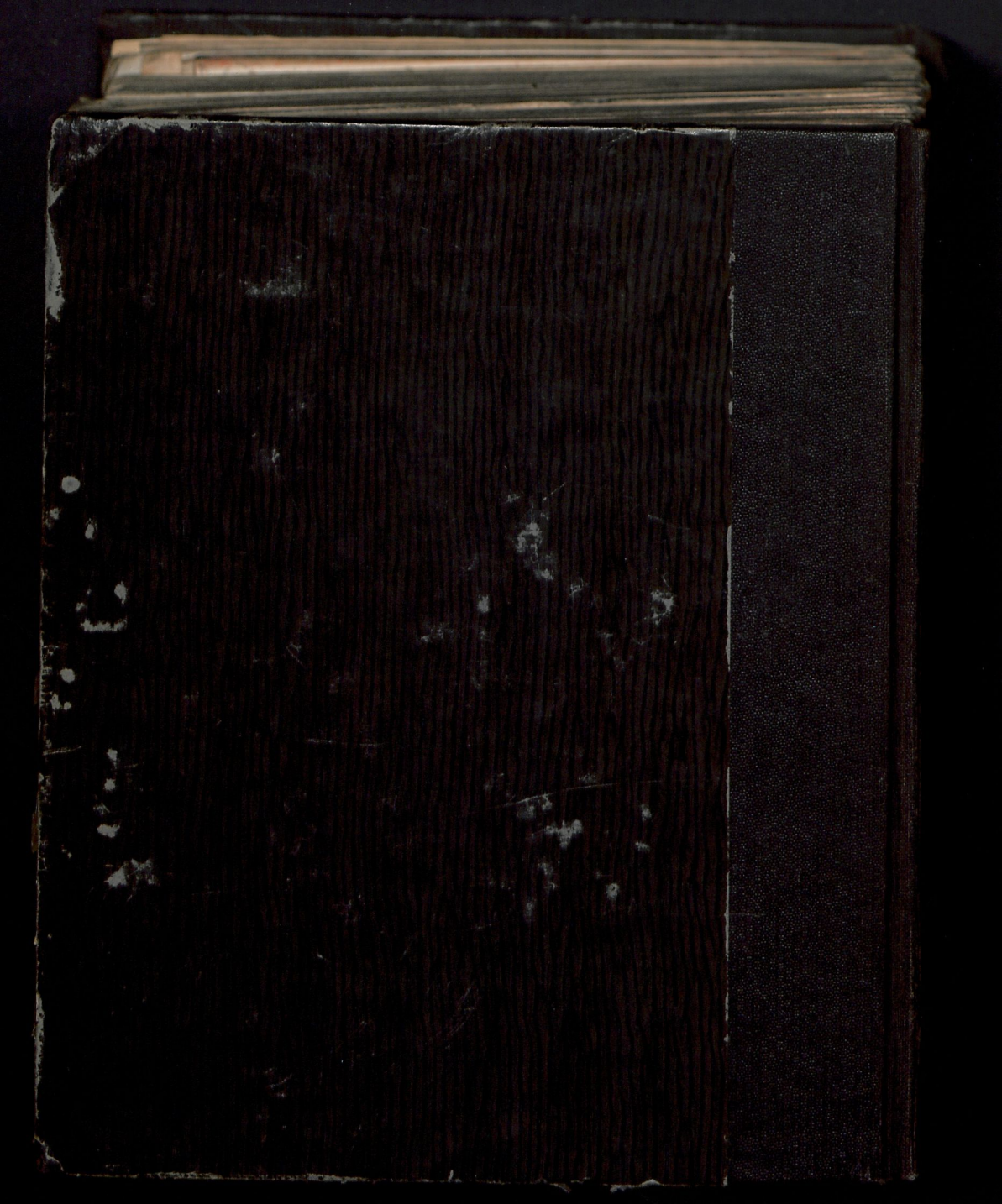
ULB Halle
004 574 63X

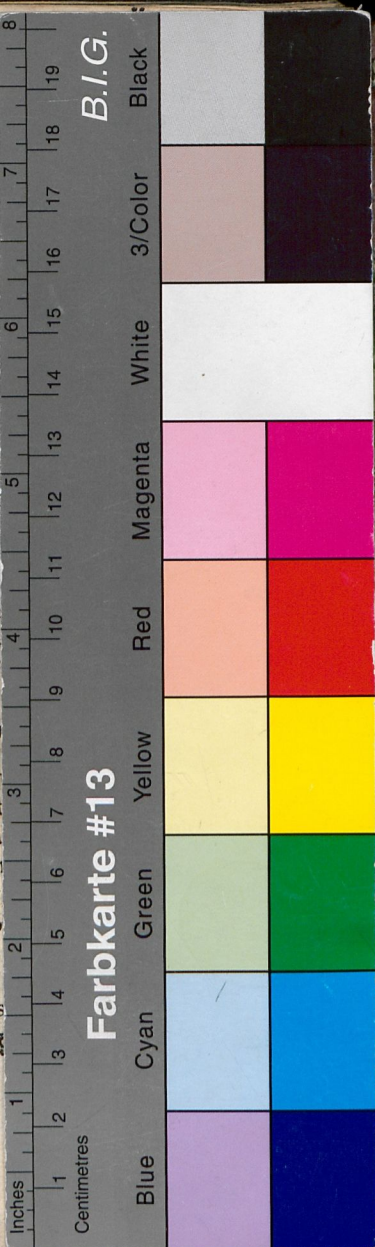
3

TA → OL

neu A+ B verknüpft und f

21

4 6

Q. D. B. V.
DISSERTATIO INAUGVRALIS 18.
IVRIDICA
De 1708 4
JVDICIS DECRETO
IMMISSORIALI,
Qvam
SVB
DIVINO PRÆSIDIO,
EX DECRETO
MAGNIFICI
CTORVM ORDINIS
in
VNIVERSITATE ALTDORFINA
PRO LICENTIA,
SVMMOS IN VTROQVE IVRE HO-
NORES ET PRIVILEGIA DOCTORALIA
ritè obtinendi,
Solenni & publica Ventilatione
subjiciet
ad d. 30. Augusti 1708.
JOH. FRIEDERICVS ESCHERICH,
Werthemia - Francus.

KONFRIED
UNIVERS
ZVITALE

Literis MAGNI DANIELIS MEYERLI